

Den ene Lighedsfordring lyder saadan: Kjønsdriften er uimodstaaelig, ikke blot for Manden, men ogsaa for Kvinden. Hun har hidtil ikke været sig dette fuldt bevidst, har været hildet i Fordomme og systematisk forkuet paa Kjønslivets Omraade. Dette bør forandres.

Maa jeg minde Dem om nogle af de Udtalelser, som ligger til Grund for min Gjengivelse af denne Fordring.

Arne Garborg siger i „*Nyt Tidsskrift*“*) i en Anmeldelse af „Constance Ring“:

„Læger og andre sagkyndige siger, at Kvinder med svagt udviklet Sanselighed forekommer temmelig hyppig.“ Thi „Kvinderne opdrages, som om de ikke var Kjønsvæsener. Den Side af deres Natur søges ved alle Midler undertrykt. Da dette gennemføres systematisk og Slægt efter Slægt, bliver Resultatet for flere og flere Kvinders Vedkommende, at Kjærlighedens Nerve bliver lam.“ Og derved bliver de „Opløsningsselementer i Samfundet, farlige og frygtelige Aarsager til Usædelighed.“

Og Georg Brandes uddrager i sin noksom omtalte Anmeldelse af Arne Garborg i „*Tilskueren*“**) følgende Tendens af et Par af Strindbergs og Arne Garborgs Fortællinger:

„Lad os ikke indbilde os, at Drifterne lader sig undertrykke eller udrydde, uden at Mennesket bliver defekt og fordummet. Askesen, som den for Øjeblikket øves af det store Flertal blandt de højere Stænders ugifte Kvinder, er en Ulykke, en naturstridig Ting, et Offer, som mange Gange bringes en værdiløs Fordom. Driftlivet er og bliver Jordbunden for Fantasiens og Skønhedens Blomst, ikke mindre end for giftige og stinkende Væxter. Købes aandelige Fortrin stundum for dyrt med et Offer af Renhed og Uskyld, saa kan den virkelige Renhed ikke mindre end den blot tilsyneladende ogsaa kjøbes alt for dyrt, naar den medfører tærende Savn og al Goldhedens og de kvalte Længslers Børnerthed.“

Og E. B. siger i „*Politiken*“ for 15de Dec. 1886 i Anledning af Henrik Pontoppidans „*Mimoser*“:

„Han (Henrik Pontoppidan) tvivler, om det er nyttigt at gjøre Kvinderne til yderst følsomme Mimoser, saa længe Mændene er saa haardhændede eller rettere, naar Naturen har skabt Mændene af saa skrøbeligt Stof.“

Samtidig udtales, at Kvinder, i alt Fald saa henrivende Kvinder som de to i *Mimoser*, er skabt til at lyksaliggjøre — maaské flere Mænd. — Og da Ægtemanden i *Mimoser* „lyksaliggjør“ flere Kvinder end sin Hustru, og Hustruen derfor

*) Nyt Tidsskrift udg. af Sars og Skavlan 1885, 5. Hæfte.

**) Januar 1885.